

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119207396
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5119207396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. - O. XXX, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Vladimír Filičko, PhD., s.r.o., so sídlom Kováčska 28, Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 52 253 791, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom P., R. XA, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.425,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 08. novembra 2021 č.k. 2Csp/49/2019-74, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.425,- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 09.07.2019 do zaplatenia (výrok I.). Podľa § 255 ods. 1 CSP úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 09.05.2012 Zmluvu o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi vo výške 700,- eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o príslušný poplatok vo výške 670,- eur, t.j. celkovo sumu 1.380,- eur v 12 mesačných splátkach po 115,- eur počnúc dňom 12.06.2012 na účet veriteľa. RPMN bolo uvedené vo výške 305,74 %. Žalobca prevzal peniaze v hotovosti. Dlužník vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy ako aj so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane zmluvy a nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Z výpisu klientskej zóny k zmluve č. 500700553 zistil, že celková dlžná suma na uvedený úver predstavuje 8.993,07 eur a splatená suma 3.125,- eur. V listine označenej ako „Príloha k zmluve o úvere č. 500700553 Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere“ sú uvedené údaje o úvere, o dátume splatnosti prvej splátky úveru, termíne konečnej splatnosti úveru 12.05.2013, o úrokovej sadzbe 32 % ročne - fixná, priemernej hodnote RPMN 40,87 %, pričom v závere je uvedené, že listina neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Listina nie je podpísaná a nie je ani datovaná. Žalobca dňa 28.06.2019 vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.425,- eur do 08.07.2019.

3. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere z 09.05.2012 neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), prípadne je v rozpore s nimi. Je

zrejme, že úrok v zmluve uvedený nebol, RPMN bola dojednaná vo výške 305,74 % a žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť spolu s poplatkom 680,- eur, t.j. celkovo sumu 1.380,- eur. Ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ vyžaduje, aby obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli obsiahnuté priamo v zmluve. Je neprijateľné, aby dojednané náležitosti v zmysle zákona boli uvádzané vo všeobecných podmienkach alebo v Štandardných informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktoré dokumenty považoval za právne bezvýznamné. Dospel ďalej k záveru, že odplata za spotrebiteľský úver (istina 700,- eur spolu s poplatkom vo výške 680,- eur) je neprimeraná s ohľadom na poskytnutú sumu úveru, keď v zmysle článku 10 druhej vety VPPÚ tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok, zvyšné dve tretiny zahŕňujú náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu v nadväznosti aj na rozhodovaciu prax súdov dospel k záveru, že dojednanie výšky úrokovej sadzby ako aj odplaty je v rozpore s dobrými mravmi a jedná sa o dojednania absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa preukázaného (z výpisu klientskej zóny) a žalovaným nepopretého skutkového tvrdenia, že žalobca zaplatil žalovanému z titulu zmluvy celkovo sumu 3.125,- eur, keď vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť bolo povinnosťou žalobcu vrátiť žalovanému sumu poskytnutého úveru vo výške 700,- eur, v rozdiel uvedeného vo výške 2.425,- eur vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka je povinný ho žalobcovi vydať. Na základe uvedeného zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.425,- eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, ktorá výška zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že zmluvu o poskytnutí úveru je dôvodné považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu naplnenia podmienok § 11 ods. 1 ZoSÚ. V zmluve bolo uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 700,- eur zvýšený o príslušný poplatok vo výške 680,- eur, t.j. celkovo 1.380,- eur, ktoré bol žalobca povinný splácať v 12 mesačných splátkach po 115,- eur počnúc dňom 12.06.2012, pričom nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínov splátok, úrokov a iných poplatkov. Nemožno hovoriť ani o absencii výšky úrokovej sadzby, keď žalobca podpisom potvrdil prevzatie a oboznámenie sa so Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere, v ktorom jasne a určite a zrozumiteľne bola uvedená výška úrokovej sadzby 32 % ako fixná, pričom podľa bodu 10. Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“) tretina poplatku predstavovala dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňali náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere. Nemožno sa stotožniť so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Zmluva obsahovala všetky náležitosti v zmysle platných právnych predpisov. Záver súdu prvej inštancie o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka nie je správny, keďže predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, právny dôvod plnenia z tejto zmluvy nikdy neodpadol a nebolo zistené, že by majetkový prospech získal z poctivých zdrojov. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu poukázal na posúdenie platnosti právneho úkonu ako písomnej formy v zmysle § 9 ods. 1 ZoSÚ, § 40 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka. Sprievodné dokumenty uvádzané žalobcom - Všeobecné obchodné podmienky alebo Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere neobsahujú podpisy zmluvných strán, a teda nebola dodržaná písomná forma. Preto argumentácia žalovaného o tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti vyžadované zákonom, nakoľko tieto sa nachádzajú vo Všeobecných obchodných podmienkach, resp. Štandardných informáciách o spotrebiteľskom úvere, sú absolútne nepravdivé. Žalovaný vo svojom odvolaní absolútne nevyvrátil závery súdu prvej inštancie, na základe ktorých považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Závery súdu prvej inštancie o dojednaní zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi, sú absolútne správne. Je absurdné, že „poplatok“ vo výške 680,- eur bol dojednaný takmer vo výške 100 % istiny úveru. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako správny.

6. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v tzv. replike) uviedol, že trvá na svojich predošlých podaniach a vyjadreniach.

7. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385

ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP ako správny potvrdil.

8. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledku vykonaného dokazovania, zisteného skutkového stavu dospel k záveru vyjadreného v bode 16. a 21. odôvodnenia, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, na základe čoho je dôvodné v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ považovať poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a taktiež, že výška odplaty je dojednaním v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je potrebné považovať za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, vyjadrené v bodoch 18., 19. a 20. odôvodnenia rozsudku, je správny.

9. Z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplýva, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 09.05.2012 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľskou zmluvou, a preto vzhľadom na charakter tohto uzavretého zmluvného vzťahu správne súd prvej inštancie ju podrobil prieskumu - skúmaniu okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka aj osobitných náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzatvorenia zmluvy. Správne súd prvej inštancie v bode 16. vyvodil, že obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej na základe podmienok zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť uvádzané v samotnej zmluve, je nepostačujúci odkaz na VPPÚ ani na Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Navyše v prejednávanej veci bolo preukázané, že tieto listiny zmluvným stranami neboli podpísané a nie je zrejmé, že by sa žalobca ako spotrebiteľ s týmito podmienkami oboznámil. Z hľadiska naplnenia podmienok § 9 ods. 2 ZoSÚ, pri absencii ktorých v zmysle § 11 ZoSÚ je potrebné považovať spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je uvedené v zmluve, že poskytnutý úver vo výške 700,- eur je zvýšený „o príslušný poplatok“ vo výške 680,- eur, ktorý žalovaný vysvetľuje v „Prílohe k Zmluve o úvere č. 500700553 Štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere“ tým, že výška úroku predstavuje 32 % ročne, že v prípade „príslušného poplatku“ sa jedná o čiastku úroku vo výške 226,67 eur a administratívny poplatok vo výške 453,33 eur, ktoré náležitosti mali byť (spolu s ďalšími náležitosťami podľa § 9 ods. 2 písm. f), i), n) ZoSÚ) uvedené priamo v zmluve, nie s odkazom na ďalšie listiny veriteľa, vo vzťahu ku ktorým nebolo ani preukázané, že sa dostali do dispozičnej sféry žalobcu ako dlžníka. Za správny považoval odvolací súd závery súdu prvej inštancie vyjadrené v bodoch 18. - 21. odôvodnenia rozsudku o neprimeranosti dojednanej výšky odplaty, vychádzajúc z podmienok § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s podmienkami § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a v dôvodoch rozsudku na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Vzhľadom k tomu, že žalovaný nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že z titulu uzavretia spotrebiteľského úveru uhradil žalobcovi sumu 3.125,- eur a keďže predmetný spotrebiteľský úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, v rozdiel vyplatenej sumy žalobcom vo výške 3.125,- eur a sumy poskytnutého úveru vo výške 700,- eur, t.j. vo výške 2.425,- eur, je potrebné považovať za dôvodné obohatenie v zmysle podmienok § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré je žalovaný povinný žalobcovi vydať, na základe čoho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

11. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)